

33
733

Міністерство освіти і науки України
Вищий навчальний заклад Укоопспілки
«Полтавський університет економіки і торгівлі»
Білгородський університет кооперації, економіки і права
Білоруський торгово-економічний університет споживчої кооперації
Карагандинський економічний університет
Таджицький державний університет комерції
Кооперативно-торговельний університет Молдови

Матеріали
II Міжнародної науково-практичної
Інтернет-конференції
«Теорія і практика забезпечення
ефективного розвитку суб'єктів ринку»
30 листопада 2013 року

*Газуда Л. М., к.е.н., доцент,
Готра В.В., к.е.н., доцент,
Державний вищий навчальний заклад
«Ужгородський національний університет»,
м. Ужгород*

ОСОБЛИВОСТІ ВИКОРИСТАННЯ РЕСУРСНОГО ПОТЕНЦІАЛУ АГРАРНИХ ПІДПРИЄМСТВ ЗАКАРПАТСЬКОЇ ОБЛАСТІ

Адаптація сільськогосподарських підприємств до конкурентних умов господарювання неможлива без формування, ефективного і раціонального використання та відтворення усіх складових ресурсного потенціалу аграрної сфери. У результаті здійснюваної аграрної та її основної складової – земельної реформи та реорганізації у сільськогосподарському виробництві, на 1 січня 2013 р. у Закарпатській області функціонувало 1698 сільськогосподарських підприємств, з яких 67 – великі товаровиробники. Здійснювало діяльність 1539 фермерських господарств [3, с. 94, 96].

У 2013 р. найбільша кількість сільськогосподарських підприємств була зосереджена в Ужгородському (29), Мукачівському (35), Берегівському (32) та Виноградівському (15) районах, які входять до низинної зони Закарпатської області, що є закономірним, оскільки тут найкращі природнокліматичні умови. Найменша кількість таких підприємств знаходиться у районах – Воловецький, Міжгірський, Великоберезнянський та Перечинський, що належать до гірської зони області, де складні умови для ведення аграрного виробництва.

Серед сільськогосподарських підприємств області найбільшу частку посідають недержавні підприємства (станом на 1 січня 2013 р. – 99,6 % до загальної кількості підприємств), і, навпаки, частка державних сільськогосподарських підприємств з 2001 р. має тенденцію до зменшення [3, с. 96].

Підприємства аграрної сфери регіону мають низку проблемних питань щодо вирішення, а саме: нагромадження власного капіталу та залучення його ззовні з метою оновлення матеріально-технічної бази; заміна застарілої техніки, що потребує значного фінансування для підтримання її у робочому стані та суттєво впливає на якість робіт; впровадження системи страхування сільськогосподарської діяльності; створення не лише сільськогосподарськими підприємствами, але й фермерськими та особистими селянськими господарствами кооперативів з переробки, зберігання та збуту продукції, матеріально-

технічного і технологічного обслуговування виробництва, запровадження на державних і кооперативних засадах машино-технологічних станцій та обслуговуючі кооперативи, лізингові форми взаємовідносин, які будуть вигідні, насамперед для сільськогосподарського товаровиробника.

Відмітимо, що технічне забезпечення сільського господарства Закарпатської області знаходиться на низькому рівні, технологічні операції виконуються технічними засобами, які зношені на 80-90 %, що призводить до деіндустріалізації та переходу до ручної праці. Кількість списаної техніки більш, як у десять разів перевищує кількість придбаної [1, с. 13].

Фермерське господарювання має певні переваги порівняно з господарствами населення, що полягають у можливості використання більших розмірів земельних ділянок, застосуванні комплексної механізації, ширшого залучення трудового потенціалу сільських поселень, тобто більш повного залучення основних складових ресурсного потенціалу аграрної сфери, що сприятиме більш ефективному його використанню, забезпеченню виробництва конкуренто-спроможної сільськогосподарської продукції [2, с. 139].

Основними складовими системи підвищення ефективності використання ресурсного потенціалу є: екологічний, соціальний, економічний, виробничий та фінансовий компоненти. Ресурсовіддача залежить від низки інших чинників, головні з яких: раціональні співвідношення елементів у структурі ресурсного потенціалу, система управління виробництвом, впровадження ресурсоощадних технологій, врахування природнокліматичних умов. Тому у процесі формування і використання ресурсного потенціалу агроформувань слід більше уваги приділяти не кількісному його нарощуванню, а якісному вдосконаленню та дотриманню раціональних пропорцій між окремими його складовими.

1. Мармуль Л.О. Матеріально-технічне забезпечення регіональних АПК / Л.О. Мармуль // Економіка АПК. – 2007. – № 2. – С. 11-19.

2. Семененко О.С. Фермерські господарства на Закарпатті: основні проблеми розвитку / О.С. Семененко // Науковий вісник УжНУ. – 2009. – № 28. – Ч. 2. – С. 138-143.

3. Статистичний щорічник Закарпаття за 2012 рік/ Головне управління статистики у Закарпатській області; за ред. Г. Д. Гриник. – Ужгород: Полігон, 2013. – 511 с.